

Азъ не можахъ да се стърпя и го̀ наклеветихъ прѣдъ учителя. Тобава той го изправи вънъ до стѣната и му запрѣти да си ходи въ село за *Сирница*.

На другия день всѣки заговѣ при родителѣ си, а селянчето остана въ чуждо село между чужди хора. Тази сирница азъ не можахъ да ямъ сладко баницата, защото въ ума ми се мѣркаше постоянно жалния образъ на горкия Димо.